

Het familiegevoel Op FamilieWeek met MSC

Annemie & Werner, Marijke & Jan

Dit artikel in twee delen getuigt van enthousiasme en inspiratie. Gedurende een week met gezinnen gelovig op weg gaan, levens- en geloofsvragen delen, samenleven... Het geloof wordt doorgegeven in woord en daad!

Marijke en Jan getuigen:

We hebben ons laten vertellen dat de familieweken van MSC twintig jaar geleden ontstaan zijn uit de verzuchtingen van een paar moeders en vaders die met een beetje jaloezie keken naar mensen zonder kroost. Of toch op dat éne vlak: dat die mensen met gemak een koffertje konden pakken en op bezinning vertrekken. Want hun kinderen achterlaten om tijd te nemen 'voor zichzelf', dat is iets wat veel moeders en vaders niet zo graag doen.

Een evidente oplossing, een goede formule: laat die vaders en moeders hun kinderen maar meenemen... Terwijl de grote mensen praten, kunnen de kinderen samen spelen, onder begeleiding van enkele bereidwillige jongeren. Iedereen tevreden!

Maar... Zoals het soms gaat in dit mooie leven: wat al goed was, werd op magische wijze nog véél beter. Wij hebben het nu al drie keer mogen ondervinden. De kinderen worden immers niet zomaar opgevangen 'om uit de weg te zijn', ze hebben hun volwaardige plaats in wat er gebeurt en maken zo de familieweek tot een echte familie-week.

Veel is te danken aan de jonge mensen die voor de kinderen het programma uitdenken en hen onder hun hoede nemen. Zij zorgen ook voor geweldige momenten samen: een familiespel, een dagelijks toneelstukje, lied en dans,... Het duurt niet lang voordat al die verschillende gezinnen een familie worden. De tiener uit het ene gezin danst met de kleuter uit het andere en twee vriendinnetjes delen zusterlijk de muggenmelk. En Hij ziet niet alleen dat het goed is, Hij doet mee.

We hebben dus heel wat redenen om graag terug te komen: het sterke inhoudelijke aanbod, de verdieping, de uitwisseling van ervaringen, de ontmoetingen, de verrassingen, het spel, het lachen, de verbondenheid.

Trouwens: we *moeten* terugkomen. Van onze kinderen!

Annemie en Werner getuigen:

Zouden we...? Of zouden we niet...? We zouden? Ja, we zouden! We zouden meegaan op de FamilieWeek van MSC. Ik schrijf vijf jaren geleden. Na wat wikken en wegen – en in overleg met alle gezinsleden – besloten we om het erop te wagen. In ons achterhoofd hadden we de gedachte: "Valt het tegen dan weten we het. Valt het mee, des te beter". De MSC-Lekenbeweging kende ik al vanuit het maandelijkse deelgroepje in Borgerhout. De MSC-spiritualiteit was me niet vreemd. Maar hoe zouden onze kinderen dit ervaren? En mijn echtgenoot? Wist ik veel dat toen de basis werd gelegd voor een jaarlijkse, vaste waarde in onze vakantie waar vooral onze kinderen en ikzelf écht naar toe leven? Ik moet het toegeven: de FamilieWeek heeft ons gegrepen en niet losgelaten.

Maar wat is dat dan zo'n FamilieWeek? In de eerste plaats is het vijf dagen op vakantie gaan, samen met andere, gelovige gezinnen rond één bepaald thema. Er is aandacht voor ontspanning en ontmoeting, maar ook voor diepgang en ernst. Maar hoe kan ik nu werkelijk overbrengen waar het om gaat? Sta me toe een FamilieWeek te vergelijken met een huis.

Het fundament van dit huis is ons geloof: voor de enen heel duidelijk en uitdrukkelijk, voor anderen heel kritisch en vanaf de zijlijn, voor sommigen twijfelend en vol vragen, maar voor allen met veel respect voor elkaar.

De bouwstenen van dit huis zijn de deelnemers: gezinnen met of zonder kinderen, van allerlei slag en soort, rang en stand. Waarbij zowel de arts als de arbeider, de zwijgzame of de welbespraakte, de baby als de grootouder een plaats vindt.

De ramen en deuren zijn de verschillende invalshoeken van waaruit het thema benaderd wordt: heel actief in sport en spel, meer beschouwend in gebed en viering, soms creatief en ludiek in dans of beeld, in woord of gedachte. Met ook aandacht voor inbreng van buiten uit: regelmatig ontvangen we gasten of sprekers.

Het cement van heel dit bouwwerk is de openheid en hartelijkheid, de gemoedelijke, warme sfeer zo eigen aan de MSC-spiritualiteit waarin elkeen mag zijn zoals hij is.

Aan dit huis wordt met velen gewerkt: er zijn de denkers en de doeners en enkele architecten die alles in goede banen leiden, maar eigenlijk draagt iedere deelnemer zijn steentje bij.

Het mooie aan dit huis is dat het al wat jaren telt, maar toch goed verzorgd en onderhouden wordt: er wordt gepoetst en geschrobd, geboend en opgekuist. En zo blijft het stevig en bij de tijd. Zo wordt dit vakantiehuis een echte thuis voor vele families. Of, nog veel beter, zo worden we jaarlijks als één grote familie uitgenodigd om er enkele deugddoende dagen door te brengen. Om daarna, moe maar voldaan, vol energie en vreugde weer een tijdje verder te kunnen.

Ik geef het toe: het is en blijft maar een vergelijking, met al zijn beperktheden, de MSC-FamilieWeek als huis. Maar persoonlijk vind ik het toch een mooi beeld om een beetje te schetsen waarover het gaat.

Om te eindigen nog dit: volgend jaar nodigt dit huis ons uit voor de vijftigste keer. Jullie zijn van harte welkom...!

MARIJKE & JAN hebben drie kinderen: Hanne (10), Nore (7) en Mirre (4).

ANNEMIE & WERNER hebben vijf kinderen: Joost (14), Brecht (12), Noortje (9), Mayke (7) en Wies (5).